

PLACIAJAME PASAULYJE

Viltys ar pesimizmas

MASKVA. Sov. Rusijos ministrų pirmininkas A. Kosigin, grįždamas iš Šiaurės Vietnamo prezidento Ho Chi Min laido tuvių, sustojo Pekine. Ten jis tarėsi su Kinijos Užsienių Reikalų ministru Chu En lai gal net 4 valandas. Nors nėra oficialių pareiškimų apie ką tarėsi šie du komunistinių valstybių vyrai, tačiau visi spėja, kad tai buvo pasienio ginčai. Ilgas pasitarimas sukėlė diplomatuose vilčių, kad Kinijos ir Sovietų Rusijos santykiai pagerėsia.

PRIĖŠTARAUJĄ ŽENKLAI

MASKVA. Po jų susitikimo Maskvos dienraščiai susilauko nuo įprastinių Kinijos kaltinimų ir užpuodinėjimų. Tačiau du savaitraščiai įsidėjo labai aštrius ir naujus užsipuolimus ant Pekino valdžios. Taip, pavz., rašytojų sindikato savaitraštis praeitos savaitės numeryje rašo: «Teritorijų atgavimo reikalavimai tarnauja Kinijos viduje sukelti Mao Tse-tung klinkai šovinizmą. Jau daug laiko kai šie reikalavimai įgavo antisovietinį pobūdį».

TAIP PAT IR KINIJOJE.

PEKINAS. Iš pradžių atrodė, kad ir Kinija pritildė savo antisovietinę propagandą. Tačiau rugsėjo 13 d. numeryje oficialus Kinijos Komunistų Partijos laikraštis «Liaudies dienraštis» ilgame straipsnyje parodo «sovietų apgaulystes» tarp tautinėje politikoje ir aštriai kritikuoja Rusijos kompartijos generalinį sekretorių Leonidą Brežnevą. Tai numuša ūpą politikams ir stebėtojams.

Kai kurie jų sako, kad šis po 4 metų aukštų Sovietų Rusijos ir Kinijos vadų susitikimas gali būti kartais paskutinis prieš karą.

ARSENALAS PERKELIAMAS Į TIBETĄ.

NOVA DELHI. Indijos valdžia oficialiai pranešė, jog Kinija jau perkelia savo atominius ginklus iš Siankiang provincijos, netoli Sovietų Rusijos sienos, į daug tolimesnį kalnuotąjį Tibetą. Tokiu būdu kinai apsaugos savo atominių ginklų dirbtuves ir turimas bombas, bei raketas nuo sovietų bombardavimo. Bet taip pat rodytų į būsimą karą.

Be to, kinai sutraukia nemažus kariuomenės dalinius į sostinę Pekiną, norėdami spalio 1 dieną — Komunistinės Kinijos 20 metų sukaktyje — pademonstruoti pasauliui savo karinį pajėgumą. Visuose laikraščiuose ir dideliuose skelbimuose ant sienų šaukiama liaudį padėti valdžiai palaikyti Kiniją «ginkluotą ir budinčią».

NIKO NESUTARĖ

Praeitą savaitę pasibaigė Afrikiečių Vienybės Organizacijos konferencija. Joje dalyvavo 41 valstybės diplomatai-atstovai. Jie taip labai ginčijosi, kad beveik nieko nesutarė, išskyrus dvi priimtas rezoliucijas. Pirmą ragina kariuomenės Nigeriją ir Biafrą baigti karą ir pradėti susivienijimo derybas. Gi antra rezoliucija pasmerkė Izraelį už puolimą Arabų kraštų ir neatitraukimą kariuomenės iš užimtųjų sričių.

BADU MIRĖ VIRŠ MILIJONO

Po Afriką dabar keliaujas dienraščio «O Estado de São Paulo» žurnalistas Carlos Lacerda rašo, kad oficialiomis žiniomis nuo Nigerijos atsis. kyrusioje Biafros valstybėje nuo prasidėjusio karo pradžios per pusantrų metų mi-

rė badu 1.200 000 žmonių, dau gausia vaikų, senelių ir moterų. Net Raudonojo Kryžiaus lėktuvus, vežančius maisto

BAISI ISTORIJA

ANATOLY KUZNECOV
II DALIS

«DRAUGAS»

Mūsų delegacijoje buvo 15 rašytojų ir Maskvoje spaudinamųjų žurnalų leidėjų. Susirinkome Leningrado uoste lip ti laivan «Latvija». Vieną po kito stebėjau delegatus, steng damasis įspėti, kuris jų bus mano «draugas». Delegacija rūpintis pavesta «Inturisto» moteriškei, kuri nuolat skaičiavo ir skaičiavo, tartum mes būtumėm buvę viščiukai. Argi ji būtų tas «draugas?».

Sulipus laivan, prisitartinio prie manęs vienas leidėjų ir, veidmainiškai šypsodamasis tarė: «Sveikinimai nuo Mykolo Mykolavičiaus».

produktus, Nigerijos kariški lėktuvai apšaudė. Jų politiniai vadovai teisinasi, kad karo metu visos priešą naikinančios priemonės leistinos. Mais to neprileidimu jie nori priversti Biafros Ibo negrų kiltį (8 milijonų) pasiduoti ar generolą Ojukwu taikintis, kad ir nepalankiomis sąlygomis. Paskutinėmis dienomis tokios derybos jau pradėdamos.

NEMAŽĖJA KOVOS VIETNAME

VAŠINGTONAS. Prezidentas Richardas Niksonas įsakė iš naujo pradėti bombarduoti Šiaurės Vietnamo pozicijas didžiuliais bombonešiais B-52. Bombardavimas tais bombonešiais buvo sustabdytas 36 valandas Ho Chi Min laido tuvių proga.

Tada buvo pralėta spėlioti, kad karas Vietname gal bus greit baigtas. Tačiau komunistams pradėjus pulti vėl pirmuoju pajėgumu, Niksonas įsakė pradėti bombardavimus.

Vašingtone rugsėjo 12 dieną buvo svarbus prezidento Niksono posėdis su savo patarėjais Vietnamo klausimu, buvo tariamasi ypač dėl Amerikos kariuomenės atitraukimo iš Pietų Vietnamo.

Šios savaitės pradžioje Pietų Vietnamo prezidentas Nguyen Van Thieu įpaskelbė, kad 45 tūkstančiai Amerikos kariuomenės iki lapkričio 15 dienos vėl apels kraštą. Tai kelia jam didelio susirūpinimo. Mat anot prezidento Thieu tvirtinimo, Pietų Vietnamo kariuomenės nėra pakankamai paruošti nei kariškai, nei morališkai. Ar per tą laiką spės kariuomenės paruošti, ar komunistai nepasinaudos tokia P. Vietnamo padėtimi?

kiems asmenims, mažiausiai du jų yra pranešinėtojai (šnipai); Keliaujant dviem, vienas tikrai yra pranešinėtojas. O jei kada keliauja vienas asmuo, tai tada jis pats turi būti savo pranešėjas.

Gal kada nors pasisėks kitam teroro sutriuškintam rašytojui pasprukti, iš KGB kontrolės, kaip man pasisėkė, ir atskleis, ką iškentėjo jos nauose. Gal pats Jevtušenko kada nors papasakos, kokiomis sąlygomis jam leista pakeliauti po pasaulį ir kokius pranešimus teko jam rašyti namo sugrįžus.

Visi esame įpareigojami parašyti savo pranešimus, kai grįžtame iš užsienių. Ir man įsakė parašyti savo apsilankymą Paryžiuje. Iškentėjau baisias kančias mėgindamas atspėti, ką parašys mūsų «draugas», kad mano aprašymas nesiskirtų nuo jo. Viena proga mačiau «draugą» net pažal avusį — taip labai jis buvo išsigandęs, kai vienas delegacijos narys atėjo kiek pasivėlavęs į mūsų autobusą, Smulkiai aprašiau tą atsitikimą ir kitus į jį panašius. Apie pusę pranešimo skyriau savo paties įspūdžiams parašyti, kurias vietas aplankiau, kurius susitikau asmenis ir viską, ką tomis progomis kalbėjomės.

Mano pranešimas, tačiau, nepatiko kaikam tenai «viršūnėse». Praėjo aštuoneri metai iki man beleido vėl keliauti į užsienį. Šį kartą Anglijon. Bet už tą kelionę sumokėjau didelę kainą.

PAPRASTAS DALYKAS

Tuos aštuonerius metus gyvenau Tuloje, nuolat lankomas «draugų». Pasiteiravęs kitų rašytojų, patyriau jog tai buvo paprastas dalykas: jie lankė visus, bė išimties. O prie kurios aukščiau paminėtų trijų kategorijų kuris rašytojas priklausė, tai perėjo nuo jo padarumo laipsnio.

«Draugai» švelniai ir mandagiai teiravosi apie mano gyvenimą, mano darbų turinį, apie mano draugus Jevtušenko, Aksionovą, Gladiliną ir kitus, ką jie veikia, ką kalba, iš viso, kas per vyrai esą. Iš pradžių pasakojau apie savo draugus tik palankius dalykus. Bet «draugams» tai nepatiko. Jevtušenko, girdi, daras klaidų, ir aš negana atydziai jį stebįs. Aš privalas išvilioti jį išdėstyti savo pažiūras ir paskui pranešti, koks jis iš tiesų esąs. «Draugai» ėmė kalbėti smarkiu tonu ir net grasinti.

TINKAMAS BŪDAS

Tada jau nebesusilaikiau. Ėmiau ir aš rekti. Pasakiau jems, kad jie netinkamai elgiasi ir paprašiau pas mane daugiau nebesilaikyti. Pasa-

kiau, kad savo aplinkoje nematau nieko blogo, nei sąmokslų, nei priešsovietinių pinklių. Jei ką nors pastebėčiau, tai patelefonuočiau. Po to «draugai» dingo.

Vos galėjau tikėti savo laime. Tai va, kaip reikia su jais elgtis! Kągi, pagaliau, jie galėtų man padaryti? Buvau jau pagarsėjęs rašytojas. Mano knygos buvo spaudinamos keturiasdešimt kraštų ir aš galėjau leisti sau liuksusą ne turėti jokių reikalų su tokio tipo žmonėmis.

Kaip aš klydau! Paprastų paprasčiausiai — jie mane pažemino į antrą (rašytojų) kategoriją.

STUDENTAS

Mano namai Tuloje buvo vieniems atviri. Vieną dieną pasirodė simpatiškas Politechnikos Instituto studentas ir ilgai su manim atvirai šnekėjosi. Papasakojo, kaip jis ir jo draugai esą mokinami dirbti kariškus sviedinius, kad jie turį pasirašinėti baises dokumentus, liečiančius valstybines paslaptis. Pasisakė vi sada svajojęs būti išradėju, bet to vietoje verčia jį atikinėti apskaičiavimus, pagal ypatingas sunaikinimo formulas, kiek būsia, reikalinga sviedinių tūkstančiui žmonių sunaikinti. Jo nuomone, Sovietų Sąjunga esanti fašistinis kraštas. Studentai leidžia ranka rašomą žurnalą ir daug jų esą areštuotų. Pagaliau pradėjo verkėti. Stengiausi jį nuraminti. Apsiašarojęs šaukė, jog spaudinsias žurnalą pats vienas. Atsakiau jam, jog tai būtų paikybė ir kad jis jokiu būdu neturi to daryti.

GELEŽIS UGNYJE

Neilgai trukus kažkas man telefonuoja ir prašo susitikti gretimoje aikštėje. Pasirodė vienas mano pažįstamų «draugų». Jis pakvietė mane atsisėsti ant suolo ir sako: «Kodėl mums nepatelefonavai? Jums atskleidžia valstybines paslaptis, papasakoja įvairias formules, suteikia žinių apie maištingus žurnalus, o sveikas tik pasakai, kad taip nedera daryti. Tai kaip, manote, jis turėjo tinkamai elgtis?»

Ir šiandien drebu aprašydamas tą mūsų pašnekėsį ant suolo. Atrodė, jog paliečiau įkaitusią geležį. Dovanų, pa leido, bet rimtai perspėjo.

Nuo to meto — 1963 — buvau reguliariai sekamas. Aišku, ne todėl, kad būčiau buvęs priešsovietinis elementas, ir ne kad būčiau planavęs or ganizuoti kokį nors maištą. Priešingai buvau komunistų partijos narys, pripažintas sovietų rašytojas ir geidžiau to liau rašyti. Bet reikėjo mane sekti, kadangi buvau antros rūšies (rašytojas).

(Bus daugiau)

URUGVAJUS

TITULARINĖ LIETUVIŲ
PARAPIJOS ŠVENTĖ

atsvęsta rugpjūčio 25 dieną. Per iškilmingas vakarines Mišias atnaujintas parapijos pašaukimas Nekalčiausiai Marijos Širdžiai. Paskui parapijos salėje vykusiame parengime Kazys Čibiras papasakojo apie Marijos šventoves ir apreiškimus. Jaunių šokėjų «Atžalyno» grupė gražiai sušoko įvairių tautinių šokių, ypač «Didijį Malūną». Vaikai padainavo eilę dainų, kurių keletą ispanų kalba. Mat, parapija yra mišri, ir salėje buvo urugvajiečių. Mažiukai taip pat sušoko keletą tautinių šokių.

◆ Pagerbti «Gintaro» šokėjai. Tada scenoje vėl pasirodė gintariečiai pilnu sąstatu. Jie sutikti plojimais ir sveikinimais. Jų vadovai Rožė Pretkutė ir Liudas Kulys «Gintaro» vardu padėjo visiems už materialinę ir moralinę paramą, vykstant į III Tautinių šokių šventę Čikagoje iš kurios jie pagaliau beveik visi grįžę. Jiedu įteikė «Gintaro» steigėjai ir mokytojai Genei Stanevičiūnei dovaną, parvežtą iš tos šventės rengimo komiteto. Po to jie dailiai sušoko keletą šokių. Tada buvo Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos paruoštos gardžios vaišės.

◆ Lietuvių kolonijai padovanoto sklypą S. José de Carasco vasarvietėje didelis lietuviškojo veikimo rėmėjas

EDVARDAS JUSYS. Parengti me tai pranešus, publika aistringai jam plojo, džiaugiamasi kad galės taip arti Montevideo esančioje vasarvietėje praleisti savaitgalius ir atostogas. Jau daromas planas pastatyti jame jaukų atostogų namą.

URUGVAJAUS LIETUVIŲ
KULTŪROS DRAUGIJA

rugsėjo 6 dieną, šeštadienį, suruošė šaunų Tautos šventės minėjimą. Gražią meninę programą atliko jaunimas.

◆ Jaunimo susirinkimas įvyko rugsėjo 7 dieną. Lietuvių parapijos salėje. Buvo tartasi įvairiais klausimais.

◆ Mirė Urugvajuje paskutiniiais mėnesiais: Juozas Kliukas, Jonas Merkys, Kazimieras Šiaučiūnas, Feliksas Neviera, Kazimieras Končinas, Andrius Griga ir Benediktas Mesionis.

KANADA

HAMILTONO MIESTE

◆ «Gyvataro» moksleivių tautinių šokių grupė pavasarį šoko Orchard Park High School mokyklos meno ir filmos festivalyje. Turėjo šokti 3 šokius, bet mokinių ir mokytojų prašomi sušoko dar du. Žiūrovai buvo sužavėti, domėjosi tautiniais rūbais, lietuvių istorija ir t.t. Mokyklos vedėjai pageidavo, kad padėtų jiems suruošti lietuviškus

pietus. Štai, kaip jaunimas supažindina kitataučius su Lietuva!

◆ Hamiltono jungtinės meno jėgos birželio gale St. Catherine's mieste pastatė G. Veilickos muzikalinę pjesę «Žydintis vasaros vėjas».

◆ Šiomet buvo didelės lietuviškos mokyklos mokslo metų užbaigimo iškilmės. Po specialiu pamaldų visi susirinko į Jaunimo Centrą. Baigusiem X-ji skyrių 15-kai mokinių buvo įteikti auksiniai ženklai su stilizuotu vyčiu, o devintokai jiems prisegė prie krūtinės porožę. Visų skyrių pirmieji 3 mokiniai už gerą mokymąsi ir nepraleidimą pamokų buvo apdovanoti atitinkamais kaspinais su įrašais.

Mokykla veikia nuo 1949 m. Buvo apdovanoti 22 mokytojai atžymėjimo diplomais iš dirbusieji joje virš 3 metų. Pagal mokyklos vedėjo pranešimą mokyklos balansas per mokslo metus siekė virš 4.000 dolerių. Beveik pusę jų sudovanoję įvairūs Hamiltono sambūriai. Po to buvo vaišės.

Talentiinga lietuvaite. Šį pavasarį Ontario pradžios mokyklose vyko mokinių meninės varžybos. Iš visų Ontario mokyklų II skyriaus mokinių I vietą pašyboje laimėjo Hamiltono lietuvaite Petrė Buivydaitė, 8 metų, besimokanti sv. Juozapo mokykloje. Šios jos paveikslas (arklys prie klijimo) bus išstatytas šį sezoną Toronte, Kanados parodoje. Petrė taip pat yra gabi ir muzikoje. Ji pasižymi B. Babecko muzikos studijoje tarp bendraamžių.

Petrė Buivydaitė yra geras pavyzdys kitoms lietuvaitems ir lietuviukams savo talentu ir gabumais, nors dar palyginant jauno amžiaus.

HUSAK - RUSAK

PETRAS PAKALNIS

Minėdamas vienerių metų Čekoslovakijos okupacijos sukaules, Lietuvos komunistų organas «Tiesa» rugpjūčio 22 d. įdėjo tokią žinutę: «Agentūra ČTK perdavė Čekijos Socialistinės Respublikos Vidaus Reikalų ministerijos pranešimą, kuriame sakoma, kad Pragoje, Vaclovo aikštėje ir gretimose gatvėse, rugpjūčio 20 d. susirinko minios žmonių. Jų tarpe buvo daug priešišku, deklasuotų, chuliganiškų elementų. Įvairiomis provokacijomis ir tiesioginiais nusikaltimais jie pažeidinėjo viešąją tvarką ir net panaudojo šaunamąjį ginklą prieš viešojo saugumo organų darbuotojus. Du piliečiai buvo užmušti ir keli sužeisti. Po valstybinių organų veiksmų, Čekoslovakijos Liaudies daliniams padedant, viešoji tvarka ir ramybė buvo atstatyta». Ten pat sakoma, kad 320 žmonių buvo areštuota ir kad vedami tardymai.

Toji bespalvė informacija nori paslėpti dramatiškus įvykius, kurie vystėsi daugelyje Čekoslovakijos miestų rugpjūčio 18-21 dienomis. Nors rusų kariuomenė įžengė į Čekoslovakiją rugpjūčio 20 dienos naktį, bet čekai ir slova-

kai pradėjo rinktis miestų gatvėse jau dvi dienas anksčiau. Didžiausi protestų ir demonstracijų mitingai, žinoma, buvo Pragoje.

Pirmąją demonstraciją dieną šv. Vaclovo aikštėje susirinko nemaža žmonių minia (apie 5.000), kurią policija ir kariuomenė lengvai išsklaidė. Antrą dieną toje pačioje aikštėje buvo jau dvigubai daugiau žmonių, ir policija juos išsklaidė ašarinėmis dujomis. Tą dieną buvo areštuota 320 žmonių. Trečią dieną šv. Vaclovo aikštėje susirinko apie 50.000. Vidudienį, kaip ragino opozicijos lapeliai, fabrikai paleido sirenas. Norėdami parodyti nepasitenkinimą rusais ir vietine valdžia, čekoslovakai sustabdė judėjimą 15 minučių. Sienos buvo išmargintos posakiu: «Husak-rusak»; t.y. Husakas yra rusas. Kitus žmones matė prikljuotus plakatus. Juose buvo parašyta: «Kainas ir Abeilis buvo taip pat broliai», su prask kaip rusai ir čekoslovakai. Norėdami pagerbti studento Jan Palach atminimą, kuris susidegino protestuodamas prieš rusų kariuomenės invaziją, čekai padėjo ant jo kapo virš 300 vainikų.

Bijodami sukilimo, Pragos policininkai staiga pradėjo pulti demonstrantus ir mušti juos lazdomis. Kai žmonės bėgo į gatves, juos užblokavo kariuomenė. Kai kas bandė statyti barikadas, bet pašaukti tankai jas tuojau sutriuškino. Tą dieną Pragoje buvo areštuoti 1.377 žmonės.

JAV žurnalistas Paul Hoffmann, ištremtas iš Čekoslovakijos liepos 22 d., sako gavęs iš policijos žinią, kad rusai įsakė čekams sustabdyti visas demonstracijas iki rugpjūčio 21 dienos vidurnakčio.

(pabaiga 4 pusl.)

Kontra-Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

Maniau, kad viskas bus įvykdyta. Pats nuėjau pas M. L. p. čių ir parodžiau jam telegramą. Jis, perskaitęs telegramą pasakė:

— Pespėjau, kad bus audra, o čia jau pannašu į uraganą! Ar atsakei?

— Ne! Atsakymas bus rytoj 9 val. ryto per leit. Kirli. Ji pasiunčia Jonavon. — M. Lipčius vėl juokėsi. Tačiau aš supykau:

— Kodėl ministras man grasina, jei jis jaučiasi tvarkoj? Tegū skambina mūsų ministru; ar mūsiškis nieko nesakė? — klausiu.

— Nė žodžio.

— Na, tai matai, dr. J. P. kis tuo parodo, kad ne viskas tvarkoj.

LINKSMA KOMEDIJA

N etikėtai prasicėjo linksma komedija. Laukiamajame kambaryje atsirado išraudę užs. reik. ministerijos valdininkai. Visi suprato esą toje pačioje bėdoje. Referentas K. V. pradėjo aiškintis, kad jis tik pirmą kartą pasiuntęs mažą kiekį kaino. Jis pasakojo įvairias smulkmenas apie ta «operacijas» ir prašė jo neįverti ton bylon.

Mes irgi neturėjom tikslo tuos valdininkus kompromituoti. Kas nesusigundyti, jei pats vyriausias šefas parodo parodo pavyzdį? Tą popietį niekas man neparodė jokio susidomėjimo. Išorinio sekimo vedėjas, mano pavestas, stebėjo užs, reik. ministerijos rūmus. Į ministeriją buvo pasiūsta keletas «interesantų». Tie pastebėjo kad koridoriuose šnibždėjosi ir nervinosi valdininkai. Buvo pasiūsta pas ministrą į butą moteris, pasiūliusi ministro tarnaitę pigiai pirkti sviesto ir sūrio. Asmeninis ministro sekretorius dr. as O. konferavo su ministru, o vėliau apie 9 val. abu nuėjo į ministeriją ir ten plėšė ir degino popierius iki 6 val. ryto. Visa tai man buvo pranešta.

STAMBIAUSIOS ARMOTOS ŠAUDO

Ankstį rytą, kai tik atėjau į staigon, mane pareikalavo tuojau pas ministrą pirmininką K. Grinių tarėjau nuvykti pas jį į butą. Ministras pirmininkas padavė man ranką, bet rūsčiai pažiūrėjo ir pasakė:

— Tai tamsta kompromituoji mano kolegą užs. reik. ministrą? Kaip tamsta išdrįsai? Aš reikalauju sustabdyti tą bylą.

Man niekuomet nebuvo tekę kalbėti su ministru pirmininku dr. K. Grinium. Ligi tol nebuvo buvę tokio reikalo. Aš atsakiau:

— Aš dar nežinau, ar ministras paliestas

tiesioginiai, bet aš turiu pakankamai duomenų tam, ką darau. Manau, kad tokiu keliu eidamas geriausiai atlieku savo pareigas.

— Kokius duomenis jūs turite? Pasakokite Aš išdėdėčiau visą reikalą ir tęsiu:

— Jei kada nors Sovietai rastų sau naudina ga tą operaciją nutraukti, tai tas bus padaryta su dideliu skandalu mūsų valstybei. Tuo tarpu jie tiems asmenims, kurie ten dalyvauja, gali prigrasyti: arba — arba, Ministro grasinimas man — šūvis pro šalį. Ar nebūtų tiksliau jam kreiptis į krašte apsaugos ministrą? Jei norite bylą nutraukti — tai yra prokuroro teisė, arba mane galite atleisti. Aš buvau pakviestas apvalyti kraštą, tą ir darau.

Mačiau, kad ministro pirmininko veido išraiška keičiasi. Jis mane paklausė:

— Iš kur tos žinios gautos?

— Iš rimtų šaltinių, tik tiek galiu pasakyti. Jei pasakyčiau žmogaus, kuris mane informavo, pavardę, niekas man daugiau nepranešins. Aš tam pranešėjui patikėjau ir tuo perėmiau visą atsakomybę už veiksmus. Jei tai būtų legali operacija, kodėl ministerijos valdininkas už mažą patarnavimą duoda geležinkeliečiui tokius atbatpinigius.

(Bus daugiau)

MŪSŲ LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBĖS atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75,00; Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

«Madinga ir gražu»

Sovietų saugumo generolas skundėsi dėl «imperialistinių vakarų» ir emigrantinių organizacijų religinės propagandos, kuri veržiasi į Sovietus ir siekia sprogdinti sovietinę sistemą iš vidaus.

Dabar tenka minėti «Sovetskaja Litva» (gegužės 29) aprašomus faktus, kaip tą «propagandą» vykdo ne užsienis, bet patys sovietiniai piliečiai. O faktai yra tokie:

Gardino muitinėje buvusi sustiprinta kontrolė; kai kurie įtarti asmenys iškratyti iki išsirengimo. Kontrolės vaisiai — esant muitininkų stalo sukrauta konfiskuotų «tūkstantis kryželių su retežėliais», kurie buvo paslėpti diržuose ar šiaip po drabužiais bei lagaminuose su dvigubais dugnais.

Sovietinis laikraštis duoda ištrauką iš muitinės protokolo, kas tie suimtieji ir kas pas juos rasta. Pavardes čia surašom taip, kaip jos parašytos rusiškame laikraštyje. Būtent:

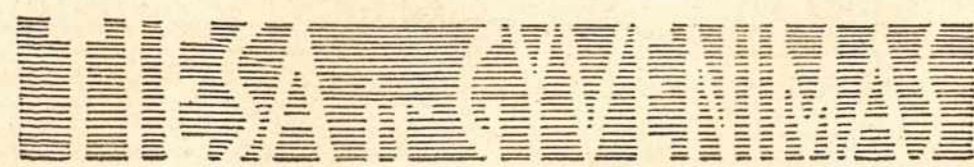
MARIJA BAGDANOVIČ, dirbanti Vilniaus ligoninėje, turėjusi su savim 86 atvirukus su miniatiūriškais šventųjų paveikslais, o taip pat 105 religinius medalikėlius su paausuotais retežėliais.

JEROŠEVSKI VITOLD IVANOVIČ, Vilniaus šoferis turėjo jo tris lagaminus, kuriuose tarp dvigubų dugnų buvo 2.900 kryželių su paausuotais retežėliais.

SUBAKONIENĖ BIRUTĖ, Kauno vidurinės mokyklos mokytoja, su dukteria dėžėje su skalbimo milteliais ir po drabužiais turėjusi 860 medalikėlių — kryželių su paausuotais retežėliais.

Tai buvo 627 metais. Vie nuolis Paulinas atlankė šiaurinės Anglijos karalių Edviną ir bėdė prikalbinti jį tapti krikščioniu. Tas dėsė ir sušaukė savo patarėjus pasitarti. Per pasitarimą vienas jų atsistojo ir pasakė: «Jūsų dienybe, prileiskim, kad žiemės metu, jums su savo vasalais sėdint prie šviesaus ir karšto židinio liepsnojančios ugnies, iš lauke staugiančios sniego audros per duris staiga įskristų paukštukas ir tuo jau per kitas duris staiga išskristų laukan, nakties tamsu mon. Mano galva toks tai yra žmogaus gyvenimas. Nežinom, kas buvo prieš mus ir nežinom kas bus po mūsų. Jei naujasis mokslas gali mums tai tikrai pasakyti, tai verta būtų jį priimti.»

Norimą atsakymą į savo klausimą jie rado Jėzaus Evangelijoje. Bet ar nuo to meto jau nutilo visi klausimai? Ne. Kiekviena karta, kiekvienas žmogus turi juos klausyti. Yra visai natūralu žmogui teirautis, kokia yra jo gyvenimo prasmė, t.y. kam jis iš tiesų pasaulyje gyvena.

Žmogus Teiraujasi

Ir mes krikščionys negalim išsisukti iš to klausimo. Ir mes turim būti gatavi paaiškinti kitiems, kaip mūsų tikėjimas atsako į tą mūsų buities pagrindinį klausimą.

KAI NIEKAS NEBĖRA SAVAI ME SUPRANTAMA

Augantis vaikas ima klausinėti: kas tas, kodėl taip? Aki mirkį jis atrodo patenkintas gautu atsakymu. Bet ir suaugęs žmogus nesiliauja teiravęsis. Ir pagaliau jis paklausia tą klausimą, kurs visada yra didesnis už paties žmogaus galimą sugalvoti atsakymą. Tas klausimas yra: KAS AŠ ESU? KAS YRA ŽMOGUS? KAM GYVENU? KAM YRA TAS PASAULIS? Klausimai gali iškilti įvairiausiomis formomis, bet pagrindu visi jie yra vienas tas pats klausimas.

Kartais mes užklūpame save beklaušiantį tą klausimą

RIMKUTĖ DANUTĖ, JUOZO, Vilniaus gydytoja, mėginusi pervežti per sieną 280 rublių.

MOTEKA ROMUALDAS VLADOVIČ, Vilniaus elektrolidų nimo dirbtuvės meisteris, ir jo žmona Gertruda mėginę pervežti per sieną 48 vilnonės skareles.

Tokie faktai, toliau aiškinimai dėl jų.

Jei drabužiai, skarelės — rašo «Sovietskaja Litva» — ga benami spekuliacijos tikslais tai kam gi gabenami kryželiai, šventųjų paveikslėliai, biblija, medalikėliai. Suimtieji esą aiškinęsi, kad tai «suvenyrai» jų pažįstamiems; kad dabar tokia moda. «Taip, taip — rašo laikraštis — ta pati moda, dėl kurios ilgaplaukiai paaugliai ir visai jaunos merginos nešioja ant kaklo retežėlių su kryželiu ar medalikėliu.»

Laikraščio informacijos autorius sakosi, kad jam ne sykį ir ne dusyk tekę matyti jaunus žmones nešiojant ant kaklo retežėlius su kryželiais ir pasikalbėti su jais. Esą paklausti dėl tikėjimo, jie ar jos atsakė:

«Ar aš tikinti? Na, ne. Aš ir bažnyčioj niekad nesu buvusi. O kryžutis? Tai taip sau, paprasčiausiai taip sau — daug kas dabar juos nešioja, Tai madinga ir gražu.»

NEW YORKO RUSŲ laikraštis «Novoe russkoe slovo» (birželio 24), pakartojęs «Sovetskaja Litva» informaciją, pasitebi: «Būtina pažymėti iš «Sovetskaja Litva» informacijos, kad kryželių ir šventųjų paveikslėlių «modą» platina iš užsienio patys sovietiniai piliečiai... Ir vargiai tai daro spekuliaciniais sumetimais, kaip stengiasi įtikinti «Sovietskaja Litva»

Aprašytieji faktai sustiprina tvirtinimus, jog sovietinis režimas persekioja bet kuriuos tikėjimo simbolius — jei ne persekiotų, jei nedraustų namie jų gamintis, nereikėtų gabentis kontrabandos keliu kaip caro laikais lietuviškas knygas. O kas persekioja, patvirtina ir iš kitų šaltinių patirtas faktas, jog milicininkai vaikščioja po rinką ir atiminėja tikėjimo simbolius iš tų, kurie juos mėgina pardavinėti.

Minėti faktai rodo ir tai, kad valdžiai tikėjimą atvirai persekiojant, tikėjimo simboliai iš tikėjimo plotmės nukyla į estetinę plotmę. «Tai madinga ir gražu», sako jaunimas.

Jau ketvirtas — penktas metų Lietuvoje sustiprėjusi ši «moda» nešioti ant kaklo kryželius.

APIE TAI KAS BUVO

Kalbėta Spaudos Baliaje

Bendruomenės Valdybos Pirmininkas p. Juozas Tijunelis pabėrė visą eilę kaltinimų buvusiems ir esantiems «Mūsų Lietuvos» redaktoriams. Nors ir labai trumpą laiką, ir man

teko būti ML redaktoriumi. Taigi nors maža dalis tų kaltinimų priklauso ir man. O kiekvienam pakaltintam yra leistina apsiginti, pasiaiškinti, pasiteisinti. Porą metųėjau ir

ML administratoriaus pareigas

MATERIALINIAI REIKALAI

Sekdamas p. Tijunelio pavyzdžiu, pradėsiu nuo materialinių reikalų.

Man atrodo neteisinga lyginti ML su S. Paulo didžiųjų tiražų laikraščiais. Tai būtų tas pats, kaip palygintume didžiulio batų fabriko savininką su vargšu priemiesčio batsiuviu, ir pasakytum: «Kaip išsiaiškinti tokią padėtį, kad pirmasis važinėja įsėdęs į «Galaxie», turi namus fazendas, tarnus, o pastarasis nei savo vaikams duonos užtenkamai neturi, Juk abu par davinėja batus ta pačia kaina (batsuvys kartais net truputį brangiau),

Tiesa, kad laikraščiu buvo padovanota spaustuvė su visų reikiama inventorium. Bet jau mano laikais ji nebepricklausė M. Lietuvai. Aš susitariau su spaustuvės vedėju savininku p. B. Šukevičium, kiek reiks mokėti už atspaudimą numerio, kaip būčiau padaręs bet kurioje kitoje spaustuvėje. Savai me suprantama, kad sekančiais metais kainą reikėjo pakelti. Ir, jeigu neklustu, laikraščio santykiai su spaustuve tokie pat iki šandien. Jeigu laikraštis turėtų stiprų materialinį pagrindą, gal pagerėtų ir turiniu; jei pagerėtų turiniu, gal susilauktų ir stipresnės materialinės paramos — taip gaunasi ratas be išeities

AR GALI PAKAKTI TIK PRENUMERATOS

Mano supratimu, manyti, kad ML gal išsilaikyti iš prenumeratų, dar gal pridėjus skelbimus, gali tik tie, kurie rašo, jog S. Paulyje esama 40.000 lietuvių. Aš manyčiau, (pabaiga 4 pusl.)

MŪSŲ DARBAI IR KLAUSIAI IR ATSAKO

Iš tiesu, visi mūsų darbai, visi mūsų šeimyniniai reikalai, ar tai malonūs, ar įkyrūs klausia tą patį klausimą. Jis yra toks platus ir toks gilus, kad mes jį statome ir savo širdimis ir savo rankomis. Jis ne iš tų klausimų, apie kuriuos pagalvojame atspėjimą valandėlę. Ką tik mes veikiame visa tai yra jautrus, stiprus ir įvairus klausimas mūsų buičiai — egzistencijai. Mes norim, kad mūsų gyvenimas būtų mums malonus, geras, prasmingas, žodžiu, kad jis atkleistų mums savo tikslą.

Bet šitaip įvairiomis formomis mus mus kamuoja klausimas turi savyje ir atsakymą. Tas atsakymas susiformuoja mūsų rankose, mūsų meilėje. Atliktas darbas, gera sveikata, laimingi vaikai yra jau išsipildymas mūsų geismo, kad gyvenimas turėtų prasmę. Pati laimė jau yra prasminga.

Iš «Olandų Katekizmo suaugusiems».

negu šaltą rytmetį darbininkui, belaukiančiam savo auto buso. Ligoninėje kenčianti moteris jaučia jį kitaip, negu pajūrio smėlyje besisaulinančioji gražuolė. Religinių įsitikinimų žmogus tą klausimą klausia kitaip negu tas, kurio skonis ir polinkiai yra «pasaulietiški». Ir netikintysis klausia jį kitaip negu tikintysis ir vėl kitaip jį klaus vyras, besitengiąs visada klausiti savo sąžinės, negu jos nepaisantis. O tačiau ir 20 amžiuje dar tebėra ta pati mįslė, kurią žmonės stengėsi visada įminti. Tai nėra kažkoks žaidimas, kurio kas nors galėtų nežaisti, o tik iš šalies pasižiūrėti. Tai yra kiekvieno žmogaus laimė ir jo gyvenimo tikslą liečiąs klausimas. Ir, iš viso, ar gyvenimas turi kokį nors tikslą?

Ar tai būtų tik akademiškas klausimas? Klausimas tik tokiems, kurie gali užsiimti tokiomis svajonėmis, uerimtesniais klausimais? Ar pilnai darbu ir šeima užsiėmęs žmogus turi ką nors rimtesnio galvoti?

mą ramią valandėlę, kai mums kasdienis gyvenimas nebeatrodo toks savai me suprantamas. Tarp 12 ir 20 metų, kai vaiko gyvenimo įpročius pakeičia suaugusio žmogaus įpročiai ir kai jaunas žmogus pradeda pajusti savo atsakomybę, ar kai kurią dieną tikrai pamatome patys save ir pasaulį, kaip kažką nuostabaus, tada gali mus apimti netikramo jausmas. Amžius to klausimo nenutildo, tik iškelia jį vis kitokiais būdais.

Štai jaunas tėvas. Jo vaikai miega antrame aukšte, kai jis pats ilsisi drauge su savo žmona po dienos įtampos. Jau tas klausimas prisistato kitaip, negu tam tėvui, kuris yra neapkenčiamas, savo vaikų apleistas ir kurio visas gyvenimas, žmogiškai kalbant, sudužęs.

Diskusijų ratelyje bediskutuojančiam studentui tas pats klausimas irgi kitaip atrodo,

UA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

Lietuvių Katalikų Bendruomenės choro koncertas bus lapkričio 8 dieną Zelinės gimnazijos salėje. Sokiems geros orkestras. Pakvietimus ir staliukus iš anksto įsigyti pas choristus ir Klebonijoje.

Lapkričio mėn. choras kviečiamas koncertuoti São Carlos miesto teatre.

Prieš porą savaitių pradėjo veikti tautinių šokių grupė, kuriai vadovauja Nijolė Tamošaitytė, o akordeonu padeda K. Macelis. Repeticijos būna šekmadieniais 14 val. Jaunimo namuose.

Lietuvių kalbos pamokos Zelinėje būna šeštadieniais 16 valandą.

Į ateitininkų pobūvi-pasitarimą susirinko 34 jauni ir senesni nariai. Su Dėde Juozu susitarė ir ateityje rinktis, o tuo tarpu ruošti ko skaitlingiau dalyvauti Liet. Dienoje.

ATVYKSTA PIANISTAS A. KUPREVIČIUS

Pasaulinio masto pianistas Andrius Kuprevičius yra numatęs spalio mėn. suruošti eilę koncertų Pietų Amerikoje. Toki koncertai yra planuojami Venesueloje, Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje.

Į S. Paulo pramatęs atvykti apie 15 d. spalio. Koncertas bus 19 d. 19 val. S. Paulo Konservatorijos salėje, Av.

São João, prieš centralinį pašatą. Muzikos mėgėjai turės progos pasiklausyti garsaus pianisto koncerto. Lėjimui bus reikalingi pakvietimai.

Laiškai: J. Tatarunui, L. Matelionienei, J. Polewacz, Al. Grabauskui, Juozui Tijunėliui, J. Burbaitei, M. Jurkonui, T. Ivanauskaitei, O. Guigienei, A. Lazdauskui, A. Gudavičienei, H. Mošinskienei, I. Skurkevičiutei, K. Bacevičiui.

Tatos šventės paminėjime žmonės pripildė Tėvų Jėzuitų koplyčią ir apatinę salę. Programa truko tik vieną valandą nors buvo net 4 kalbėtojai. Dėl vietos stokos, plačiau aprašymas paliktas kitam numeriui.

Mielas p. Juozas Gavėnas, džiaugdamasis «Aušros» choro pasirodymu Casa Verde lietuvių misiose š. m. 7 d. atsiuntė jam 200 ncr. dovaną.

Tarp kitko jis rašo: «Esu labai dėkingas ir žinau, jog visi Casa Verde lietuviai yra dėkingi «Aušros» chorui už atsilankymą ir už gražų sugiedojimą lietuviškų mišių. Tariau jums visiems nuoširdžiausią aciu ir pridėdau 200 ncr. choro reikalams.

P. Juozas Gavėnas jau įteikė pinigus ir «Mūsų Lietuvos» numeriui išleisti ir dar pasižadėjo ir toliau laikraštį remti.

PASKUTINI SEKMADIENI prieš Adventą, lapkričio 23 d. bus **AUŠROS** choro koncertas Seserų Pranciškiečių salėje, Zelinėje. Chore šiuo metu yra 30 dainininkų geras balsis, ir jis uoliai ruošiasi paminėti savo gyvavimo penkmetį. Programoje turi gražių senai čia begirdėtų, bet ir eilę visai naujų, net Lietuvoje komponuotų dainų. Pasirodys ir moterų-mergaičių choras atkirai ir du trys solistai! Palikim tą sekmadienio popietę laisvą, kad galėtumėm dalyvauti ir įpasidžiaugti!

P A D Ė K A

Daug džiaugsmo patyriau savo 70 metų sukakties dieną. Nesitikėjau tiek daug nuoširdaus draugiškumo, kiek man parodyta didelio skaičiaus mūsų kolonijos or gauizacijos atstovų, visuomenės veikėjų ir pavienių asmenų, Pabaltijos Komiteto narių, draugų brazilų, sveikinusių ir asmeniškai, ir telefonais, ir laiškais.

Begaliniai nuoširdžiai dėkoju visiems ir visoms, nes jų nuoširdumas paliko mano sieloje garbingiausios pasaulyje ypatybės — artimo meilės jausmą.

Jūs visus draugiškai gerbiu.

Kapit. Juozas Čiuvinškas

HUSAK-RUSAK

(pabaiga iš 2 pusl.)

Jei Husakas to nepadarys, tuokart į Pragę atvyks rusų tankai. Turint prieš akis tą žinią, darosi suprantama, kodėl Husakas taip griežtai elgėsi su savo tautiečiais. Tas pats žurnalistas tvirtina, kad visą rugpjūčio 20 d. naktį į Pragos erodromą skrido rusų lėktuvai, o aplink Pragę budėjo 1.000 rusų tankų.

Dar įdomesnį faktą atidengė Anatol Kuznecov. Kai rusų kariuomenė įžygiavo į Čekoslovakiją praėjusią vasarą, Tulos apskrities komunistų sekretorius sušaukė žymesnius apylinkės veikėjus ir jiems taip pasakė: «Mes turime Čekoslovakiją maise. Nors dabar ją valdo Dubčekas, bet ateis ir jo eilė». Iš tiesų, taip ir buvo. Spaudžiant rusams, Dubčekas atsistatydino iš partijos sekretoriaus ir buvo išrinktas federalinio seimo pirmininku. Jo vietą užėmė Husakas. Husakas yra slovakas ir žmonių nemėgiamas. Jis yra Sovietams paklusnus, nes kitaip elgtis negali. Tačiau kaip jie valdys tą išprievartautą tautą to pramatyti negalima.

APIE TAI KAS BUVO KALBĖTA SPAUDOS BALIUJE

(pabaiga iš 3 pusl.)

kad jų tėra daugiausiai 10.000. Nors šita statistika taip pat ne visai tikra, bet manyčiau jog yra daug tikresnė už pirmąją. Aštuonis metus lankiau S. Paulo lietuvius, visur kur tik nugirdau jų esant. Per tą laiką į savo kartoteką buvau įrašęs apie 5000. Prileiskim, kad kiti 5000 liko man nežinomi, tai susidarytų tik 10.000. Būtų malonu išgirsti, kuo remiasi tie, kurie sako, jog S. Paulyje yra 40.000 lietuvių, ar daugiau.

Iš tos 10.000 dalis nemoka skaityti, kita didesnė dalis ne

moka skaityti lietuviškai. Atsimenant, kad vieno laikraščio užtenka vienai šeimai, ir didelis optimistas galėtų tikėtis ne daugiau kaip 2000 prenumeratorių. O su dviem tūkstančiais prenumeratorių laikraštis vargiai išsiverstų.

LA KRAŠČIO LINIJA IR REDAKTORIAI

Sunkiai įsivaizduoju laikraštį be linijos. Sunkiai įsivaizduoju redaktorių, kurs galėtų dėti visus straipsnius, nei tai sydamas, nei juos trumpindamas. Kam tada būtų reikalingas redaktorius? Ar negalėtų kiekvienas, parašęs savo straipsnį, nešti tiesiog į spaus tuvę — ir tiek.

Redaguodamas ML prašiau visą eilę asmenų parašyti straipsnį apie Bendruomenės reikalus Vienas iš paprašytųjų atsiuntė straipsnį apie Vytauto laikų Lietuvos didybę. Svarsčiau visaip, ir neradau galimybės jį išspausdinti.

Kitas, visai neprašytas, atsiuntė straipsnį išskoliodamas savo asmeniškus priešus. Paaiškinus jam, kad straipsnio nebus galima atspausdinti, autorius pradėjo net teismu grąsinti. Bet nejaugi dėsi tokį straipsnį.

Visi redaktoriai taiso dedamus straipsnius, kai yra reikalinga. Man žinoma tik viena išimtis, tai Čikagos «Naujienos». Šios priima bet kokius išskolijimus, bet ir tai su viena sąlyga, kad tos pamazgos būtų piliamos ant kitos linijos žmonių galvų. Idomu, kad tą retą išimtį dažnokai pavartoja kaikurie S. Paulo rašytojai.

Dar vienas atsitikimas. Atvyko anuomet į S. Paulį okupuotos Lietuvos «Prezidentas» p. Justas Paleckis. Sužinojome kad Bom Retire komunistai rengia lietuvių kolonijos vardu jam pagerbimą ir pasikvietė brazilų spaudos atstovus. Tėvas Bružikas, dar tužinas vyrų ir aš sutarėm eiti. Bent spaudos atstovams paaiškinti,

kad ne lietuvių kolonija, o tik komunistai pagerbia tą savo tautos priešą. Nuėjome. Savo misiją ne tik atlikome, bet ir brazilų spaudos atstovams padėję nušvietėme, ir štai ML korespondentas, rašydamas apie tą įvykį, pasakė, kad mes buvom nuėję «pagerbti Paleckį, kaip Šv. Juozapo Bendruomenės atstovai». Kad nenusikaltus tiesai, teko korespondenciją pataisyti, apkarpyti.

Tai pavyzdžiai, kurie rodo, kaip sunku gali būti redaktoriui viską talpinti, jau nekalbant apie raštus, kurie įdomūs tik pačiam autoriui.

Žinoma, tuomi nenoriu pasakyti, kad redaktorių turėtų netalpinti diskusinių straipsnių skirtingų nuomonių ir t.t. Tai, atrodo, daro ir dabartinis ML redaktorius, patalpindamas ir p. Tijunėlio kalbą.

PASAULINĖS ŽINIOS. Ar vertata dėti jas savaitraštyje? Ir aš tai svarsčiau, Bet didelė dalis ML skaitytojų brazilų laikraščių neseka. Jiems tos naujienos yra reikalingos.

APIE ATKARPAS. Didelė dalis lietuviškųjų atkarpų, pa prastai apatinę dalį, kur spaudina ar kokį romaną, ar novelę, ar apysaką, ar faljetoną. Skirtumas tik toks, kad kiti laikraščiai, paprastai deda dar niekur nespūdintą veikalą, o ML perspaudina jau spaudintą knygą. Kodėl? Todėl, kad čia neturim rašančių tokius dalykus savo laikraščiu.

Manau, kad tai nesvarbu, nes knygų S. Paulin mažai teatina ir jas retas teskaito. Bendra nuomonė yra, kad šios atkarpos yra skaitomos, o tuo pačiu pasitarnauja veikalo propagandai.

SKELBIMAI IR KLIŠĖS. Jei tai juos manęs priklausytų, tai aš juos spaudinčiau tik vieną kartą per mėnesį. Mano supratimu, skelbimus dauguma jau gali mokėti atmintinai.

Klišės, būtų įdomesnės, jei kiekvieną kartą būtų naujos. Deja, administracija neturi kasoje tiek pinigų, kad būtų galima tai padaryti. Sutinku su p. Tijunėliu, kad turi turėti ryšį su tekstu. O kaip galima ir senas klišes gražiai panaudoti, pavyzdžiu gali būti Egutė.

IŠVADOS. Teisingai p. Tijunėlis siūlo laikraščiu turėti nuolat rašančiųjų klubą, įgalioti korespondentus skelbimų ir kitokias komisijas. Jau ne kartą buvo bandyta tai organizuoti. Buvo atsiekiama. Bet kadangi šis darbas buvo tik savanoriškas pasišventimas, tai nepasižymėjo patvarumu ir tie rašantieji pasitraukė. Tačiau darbščioji skruzdėlė kopė šimtą kartų, kol išsikrapšė iš smėlio duobės. Kodėl nebandyti dar kartą. Jei p. Tijunėliui pasisektų tai suorganizuoti, būtų palaima lietuviškam reikalui, laikraščiu ir S. Paulo lietuvių kolonijai. Dieve padėk!

Kun. Juozas Šeškevičius

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RUA DOS X
Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

DR. ANTONIO SIAULYS
C. R. M. 10.647
Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

LIETUVIŲ DIENA SPALIO 19!!!